

Republica Moldova
CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIE

DE INADMISIBILITATE

a sesizării nr. 31g/2021

privind excepția de neconstituționalitate a articolului 4 alin. (1) lit. b) și alin. (2) lit. b) din Legea fondului de susținere a populației nr. 827 din 18 februarie 2000
(instituirea taxei aeroportuare)

CHIȘINĂU

31 martie 2022

Curtea Constituțională, judecând în componența:

nei Domnica MANOLE, *Președinte*,
dlui Nicolae ROȘCA,
nei Liuba ȘOVA,
dlui Serghei ȚURCAN,
dlui Vladimir ȚURCAN, *judecători*,
cu participarea dlui Dumitru Avornic, *asistent judiciar*,

Având în vedere sesizarea înregistrată pe 15 februarie 2021,
Examinând admisibilitatea sesizării menționate,
Având în vedere actele și lucrările dosarului,
Deliberând pe 31 martie 2022, în camera de consiliu,

Pronunță următoarea decizie:

ÎN FAPT

1. La originea cauzei se află sesizarea privind excepția de neconstituționalitate a articolului 4 alin. (1) lit. b) și alin. (2) lit. b) din Legea Fondului de susținere a populației nr. 827 din 18 februarie 2000, ridicată de S.C. „Avia Invest” S.R.L., parte în dosarul nr. 3-1713/2020, pendinte la Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani.

2. Sesizarea privind excepția de neconstituționalitate a fost trimisă la Curtea Constituțională de dl judecător Marcel Gandrabur de la Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani, în baza articolului 135 alin. (1) lit. a) și lit. g) din Constituție.

A. Circumstanțele litigiului principal

3. Din materialele cauzei rezultă că la 30 august 2013 a fost încheiat contractul de concesiune a activelor aflate în gestiunea Î.S. „Aeroportul Internațional Chișinău” și a terenului aferent acestora nr. 4/03 între Agenția Proprietății Publice și S.C. „Avia Invest” S.R.L.

4. Prin clauzele punctelor 15.7 și 15.8 din contractul de concesiune au fost prevăzute tarifele pentru serviciile aeroportuare și quantumul unora din aceste tarife, inclusiv tariful pentru modernizarea aeroportului în quantum de 9 EUR per pasager la plecare.

5. Pe 23 aprilie 2020 a fost adoptată Legea nr. 60 de modificare, *inter alia*, a articolului 4 din Legea fondului de susținere a populației nr. 827 din 18 februarie 2000. Prin această modificare, a fost instituită taxa aeroportuară în mărime de 50 la sută din suma acumulată lunar din tariful pentru modernizarea aeroportului. De asemenea, potrivit articolului 4 alin. (2) lit. b) din Legea citată, subiectul taxei aeroportuare este persoana juridică care administrează activele aflate în gestiunea economică a Î.S. „Aeroportul Internațional Chișinău”.

6. Ca urmare a acestor modificări, autorul excepției S.C. „Avia Invest” S.R.L., care administrează activele aflate în gestiunea economică a Î.S.

„Aeroportul Internațional Chișinău”, a menționat că suportă o creștere a costurilor de investiție proporțional cu taxa aeroportuară transferată în contul Agenției Naționale de Asistență Socială și o reducere a veniturilor care depășește 1 000 000 MDL într-un an financiar.

7. Prin notificarea din 30 aprilie 2020 depusă în adresa Agenției Proprietății Publice și a Comisiei de Monitorizare a Concesiunii, S.C. „Avia Invest” S.R.L. a solicitat evaluarea schimbării poziției financiare a concesionarului ca urmare a schimbărilor în legislație menționate și punerea la dispoziție a propunerilor concrete de modificare a clauzelor contractuale, respectiv demararea negocierilor propriu-zise cu S.C. „Avia Invest” S.R.L. cu concursul Comisiei de monitorizare a concesiunii, ca entitate cu atribuții speciale în acest domeniu. Pe 4 iunie 2020 a avut loc ședința Comisiei de monitorizare a concesiunii (Procesul-verbal nr. 11), la care a fost examinată notificarea menționată. Conform procesului-verbal, Comisia a solicitat S.C. „Avia Invest” S.R.L. să prezinte, până la 30 iunie 2020, baza de cost a taxelor serviciilor aeroportuare, pentru a proba circumstanțele invocate în notificare.

8. Pe 27 iulie 2020, S.C. „Avia Invest” S.R.L. a înaintat o acțiune în contencios administrativ împotriva Agenției Proprietății Publice, având ca terț intervenient Comisia de Monitorizare a Concesiunii, prin care a solicitat obligarea Agenției Proprietății Publice de a emite un act administrativ individual favorabil cu privire la evaluarea schimbării poziției financiare a concesionarului ca urmare a modificărilor legislative operate la Legea Fondului de susținere a populației nr. 827 din 18 februarie 2000, demararea negocierilor în vederea ajustării clauzelor contractuale echivalente și proporționale cu situația anterioară modificărilor legislative, astfel încât să-l pună pe concesionar în aceeași poziție financiară pe care ar fi avut-o dacă nu ar fi existat o asemenea modificare, ajustarea clauzelor contractuale prevăzute în contractul de concesiune în condiții echivalente și proporționale cu situația anterioară intervenirii modificărilor legislative, încheierea cu S.C. „Avia Invest” S.R.L. a unui acord adițional la contractul de concesiune, astfel încât concesionarul să fie repus în pozițiile pe care le-ar fi avut dacă nu ar fi intervenit modificările legislative menționate.

9. Pe 26 ianuarie 2021, S.C. „Avia Invest” S.R.L. a ridicat, prin administratorul Boris Salov, excepția de neconstituționalitate a articolului 4 alin. (1) lit. b) și alin. (2) lit. b) din Legea Fondului de susținere a populației nr. 827 din 18 februarie 2000 în fața Judecătoriai Chișinău, sediul Râșcani.

10. Printr-o încheiere din 1 februarie 2021, Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani, a admis ridicarea excepției de neconstituționalitate a articolului 4 alin. (1) lit. b) și alin. (2) lit. b) din Legea Fondului de susținere a populației nr. 827 din 18 februarie 2000 și a sesizat, în acest sens, Curtea Constituțională, în vederea examinării acesteia.

B. Legislația pertinentă

11. Prevederile relevante ale Constituției sunt următoarele:

Articolul 1
Statul Republica Moldova

„[...]”

(3) Republica Moldova este un stat de drept, democratic, în care demnitatea omului, drepturile și libertățile lui, libera dezvoltare a personalității umane, dreptatea și pluralismul politic reprezintă valori supreme și sunt garantate.”

Articolul 4 Drepturile și libertățile omului

„(1) Dispozițiile constituționale privind drepturile și libertățile omului se interpretează și se aplică în concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, cu pactele și cu celelalte tratate la care Republica Moldova este parte.

(2) Dacă există neconcordanțe între pactele și tratatele privitoare la drepturile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte și legile ei interne, prioritate au reglementările internaționale.”

Articolul 6 Separația și colaborarea puterilor

„În Republica Moldova puterea legislativă, executivă și judecătorească sînt separate și colaborează în exercitarea prerogativelor ce le revin, potrivit prevederilor Constituției.”

Articolul 16 Egalitatea

„(1) Respectarea și ocrotirea persoanei constituie o îndatorire primordială a statului.

(2) Toți cetățenii Republicii Moldova sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără deosebire de rasă, naționalitate, origine etnică, limbă, religie, sex, opinie, apartenență politică, avere sau de origine socială.”

Articolul 23 Dreptul fiecărui om de a-și cunoaște drepturile și îndatoririle

„[...]”

(2) Statul asigură dreptul fiecărui om de a-și cunoaște drepturile și îndatoririle. În acest scop statul publică și face accesibile toate legile și alte acte normative.”

Articolul 46 Dreptul la proprietate privată și protecția acesteia

„(1) Dreptul la proprietate privată, precum și creanțele asupra statului sunt garantate.

(2) Nimeni nu poate fi expropriat decât pentru o cauză de utilitate publică, stabilită potrivit legii, cu dreaptă și prealabilă despăgubire.

[...]”

Articolul 54 Restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți

„(1) În Republica Moldova nu pot fi adoptate legi care ar suprima sau ar diminua drepturile și libertățile fundamentale ale omului și cetățeanului.

(2) Exercițiul drepturilor și libertăților nu poate fi supus altor restrângeri decât celor prevăzute de lege, care corespund normelor unanim recunoscute ale dreptului internațional și sunt necesare în interesele securității naționale, integrității teritoriale,

bunăstării economice a țării, ordinii publice, în scopul prevenirii tulburărilor în masă și infracțiunilor, protejării drepturilor, libertăților și demnității altor persoane, împiedicării divulgării informațiilor confidențiale sau garantării autorității și imparțialității justiției.

(3) Prevederile alineatului (2) nu admit restrângerea drepturilor proclamate în articolele 20-24.

(4) Restrângerea trebuie să fie proporțională cu situația care a determinat-o și nu poate atinge existența dreptului sau a libertății.”

Articolul 58 Contribuții financiare

„(1) Cetățenii au obligația sa contribuie, prin impozite și prin taxe, la cheltuielile publice.

(2) Sistemul legal de impuneri trebuie să asigure așezarea justă a sarcinilor fiscale.

(3) Orice alte prestații sunt interzise, în afara celor stabilite prin lege.”

Articolul 126 Economia

„[...]

(2) Statul trebuie să asigure:

[...]

h) inviolabilitatea investițiilor persoanelor fizice și juridice, inclusiv străine.”

Articolul 127 Proprietatea

„(1) Statul ocrotește proprietatea.

(2) Statul garantează realizarea dreptului de proprietate în formele solicitate de titular, dacă acestea nu vin în contradicție cu interesele societății.

[...]”

12. Prevederile relevante ale Legii fondului de susținere a populației nr. 827 din 18 februarie 2000 sunt următoarele:

Articolul 4

„(1) Sursele de finanțare a Fondului de susținere a populației sunt:

[...]

b) taxa aeroportuară – în mărime de 50 la sută din suma acumulată lunar din tariful pentru modernizarea aeroportului;

[...]

(2) Subiecții taxei:

[...]

b) subiectul taxei aeroportuare este persoana juridică care administrează activele aflate în gestiunea economică a Î.S. „Aeroportul Internațional Chișinău”

[...];

ÎN DREPT

C. Argumentele autorului excepției de neconstituționalitate

13. Autorul susține că prevederile contestate au fost adoptate de Parlament cu încălcarea procedurilor de adoptare a legii, implicând o ingerință în principiul securității raporturilor juridice. În acest sens, proiectul de lege a fost dezbătut în cadrul unei singure ședințe plenare și nu a fost consultat în mod efectiv și real cu autoritățile care au tangență directă cu obiectul de reglementare. Proiectul de lege nu a fost supus expertizei anticorupție și expertizei juridice, precum și expertizei grupului de lucru al Comisiei de Stat pentru Reglementarea Activității de Întreprinzător și lipsește analiza impactului de reglementare.

14. De asemenea, autorul pretinde că legislativul a intervenit în raporturile contractuale de concesiune a activelor Î.S. „Aeroportul Internațional Chișinău” prin impunerea taxei aeroportuare, fapt care a schimbat poziția financiară a S.C. „Avia Invest” S.R.L. În acest sens, autorul susține că introducerea acestei taxe este discriminatorie și impune o sarcină excesivă, fapt care contravine dreptului de proprietate și inviolabilității investițiilor.

15. Autorul își mai fundamentează excepția pe speranța legitimă pe care a avut-o atunci când a încheiat contractul de concesiune.

16. Totodată, autorul excepției notează că Parlamentul are competența de a adopta legi care reglementează caracterul general al relațiilor sociale în diferite domenii. Aceste reglementări poartă un caracter obligatoriu pentru un număr nelimitat de subiecte. Autorul notează că această competență a fost realizată de Parlament, de exemplu, la adoptarea Legii nr. 534 din 13 iulie 1995 cu privire la concesiuni și a Legii cu privire la parteneriatul public-privat nr. 179 din 10 iulie 2008. Aplicarea normelor generale stabilite de Parlament ține de competența Guvernului, în acest caz, a Agenției Proprietății Publice, prin încheierea contractului de concesiune. Astfel, implicarea Parlamentului în raporturile juridice ale puterii executive reprezintă o încălcare a principiului separației puterilor în stat.

17. În opinia sa, prevederile contestate contravin articolelor 1 alin. (3), 4, 6, 8, 16, 23 alin. (2), 46 alin. (1) și (2), 54, 58, 72 alin. (3), 126 alin. (2) lit. b), h) și 127 alin. (1) și alin. (2) din Constituție.

D. Aprecierea Curții

18. Examinând admisibilitatea sesizării privind excepția de neconstituționalitate, Curtea constată următoarele.

19. În conformitate cu articolul 135 alin. (1) lit. a) din Constituție, controlul constituționalității legilor, în prezenta cauză a unor prevederi din Legea fondului de susținere a populației nr. 827 din 18 februarie 2000, ține de competența Curții Constituționale.

20. Curtea constată că excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de S.C. „Avia Invest” S.R.L., parte în dosarul nr. 3-1713/2020, pendinte la

Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani. Astfel, sesizarea este formulată de către subiectul căruia i s-a conferit acest drept, în baza articolului 135 alin. (1) literele a) și g) din Constituție, așa cum a fost interpretat acesta prin Hotărârea Curții Constituționale nr. 2 din 9 februarie 2016.

21. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile articolului 4 alin. (1) lit. b) și alin. (2) lit. b) din Legea Fondului de susținere a populației nr. 827 din 18 februarie 2000.

22. Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată într-o cauză în care persoana juridică care administrează activele aflate în gestiunea economică a Î.S. „Aeroportul Internațional Chișinău” solicită, în esență, repunerea sa în aceeași poziție financiară pe care ar fi avut-o dacă nu ar fi existat taxa aeroportuară (a se vedea *supra* § 8-9). Prin urmare, Curtea consideră că prevederile contestate pot fi aplicate în cauza în care a fost ridicată excepția de neconstituționalitate.

23. Curtea observă că prevederile articolului 4 alin. (1) lit. b) și alin. (2) lit. b) din Legea Fondului de susținere a populației nr. 827 din 18 februarie 2000 nu au făcut anterior obiect al controlului de constituționalitate.

24. Așadar, pentru a declara admisibilă sesizarea, Curtea trebuie să stabilească incidența drepturilor garantate de Constituție, invocate de autor.

25. Curtea reține că autorul sesizării susține că prevederile contestate contravin articolelor 1 alin. (3) [*statul de drept*], 4 [*drepturile și libertățile omului*], 6 [*separația și colaborarea puterilor*], 16 [*egalitatea*], 23 alin. (2) [*dreptul fiecărui om de a-și cunoaște drepturile și îndatoririle*], 46 alin. (1) și (2) [*dreptul la proprietate privată și protecția acesteia*], 54 [*restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți*], 58 [*contribuții financiare*], 72 alin. (3) [*categorii de legi*], 126 alin. (2) lit. b), h) [*economia*] și 127 alin. (1) și alin. (2) [*proprietatea*] din Constituție.

26. În jurisprudența sa, Curtea a stabilit că articolele 1 alin. (3), 4, 6, 16, 23 alin. (2) și 54 din Constituție nu au o aplicabilitate de sine stătătoare. Acestea pot fi invocate, în special, dacă se constată aplicabilitatea lor împreună cu alte dispoziții din Constituție (a se vedea HCC nr. 2 din 12 ianuarie 2021, § 20; HCC nr. 3 din 14 ianuarie 2021, § 22, DCC nr. 93 din 15 iunie 2021, §§ 20-21; DCC nr. 140 din 16 septembrie 2021, § 31).

27. Cu referire la incidența articolului 72 alin. (3) din Constituție, Curtea reține că prevederile acestui alineat stabilesc domeniile reglementate prin lege organică. Analizând argumentele invocate în excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că autorul excepției nu a demonstrat incidența acestui articol.

28. Cu privire la incidența articolului 58 din Constituție, Curtea reține că, conform prevederilor acestui articol, cetățenii au obligația să contribuie prin impozite și taxe la cheltuielile publice. În jurisprudența sa, Curtea a notat că obligația de a plăti impozitele și taxele, fixată în articolul 58 alin. (1) din Constituție, se extinde asupra tuturor contribuabililor (cetățenilor Republicii Moldova, cetățenilor străini și apatrizilor, persoanelor juridice) (a se vedea HCC nr. 4 din 26 ianuarie 1998), iar impozitele și taxele sunt sursa principală de venituri ale statului și constituie garanții importante ale apărării intereselor naționale pe plan financiar (a se vedea HCC nr. 34 din 19 septembrie 2002, § 4). De asemenea, Curtea a reținut că relațiile juridice ce țin de contribuția financiară a cetățenilor la cheltuielile publice, în particular, de formarea

resurselor financiare ale statului și de stabilirea impozitelor, taxelor și altor venituri ale bugetului, potrivit Constituției, sunt reglementate prin lege (articolele 58 [*contribuții financiare*], 130 [*sistemul financiar-creditar*], 131 [*bugetul public național*] și 132 [*sistemul fiscal*] din Constituție). Potrivit articolului 132 alin. (1) din Constituție, impozitele, taxele și orice venituri ale bugetului de stat și ale bugetului asigurărilor sociale de stat, ale bugetelor raioanelor, orașelor și satelor se stabilesc, conform legii, de organele reprezentative respective. Prin urmare, legislatorul, reglementând sfera bugetară, financiar-creditară și fiscală, este în drept să stabilească atât statutul subiecților care participă la relațiile reglementate de legislația fiscală, cât și obiectul impunerii, modul de percepere, mărimea și periodicitatea impunerii (a se vedea HCC nr. 8 din 12 aprilie 2007, § 3).

29. Curtea observă că normele contestate au fost adoptate de către Parlament și, potrivit notei informative la proiectul de lege, adoptarea acestor norme avea drept scop fortificarea surselor de finanțare a Fondului de susținere a populației și sporirea protecției sociale a persoanelor defavorizate¹.

30. Curtea notează că prin prevederile contestate legislatorul a instituit o „taxă aeroportuară”, care prevede că 50% din tariful pentru modernizarea aeroportului perceput în fiecare lună de către persoana juridică care administrează activele Î.S. „Aeroportul Internațional Chișinău” de la fiecare pasager la plecare trebuie transferate, potrivit legislației fiscale, în Fondul de susținere a populației. Prin urmare, Curtea reține că prevederile contestate care instituie taxa aeroportuară sunt prevăzute de Legea Fondului de susținere a populației și contribuie la acoperirea anumitor cheltuieli publice.

31. Cu privire la incidența articolelor 46, 126 și 127 din Constituție care se referă la garantarea dreptului de proprietate, Curtea reține că autorul sesizării susține că normele contestate care îl obligă să transfere statului 50% din tariful pentru modernizarea aeroportului intervin direct în raporturile juridice generate de contractul de concesiune și i-ar afecta dreptul de proprietate și inviolabilitatea investițiilor.

32. În jurisprudența sa, Curtea a reținut că dreptul de proprietate nu este un drept absolut, poate suporta anumite limitări și este susceptibil de ingerințe ale statului în ceea ce privește exercitarea atributelor sale. Limitarea exercițiului acestui drept poate fi impusă de necesitatea asigurării unui echilibru între interesele individuale și interesul general, iar uneori are ca scop protecția drepturilor și a libertăților altor persoane (a se vedea HCC nr. 4 din 3 martie 2022, § 47; DCC nr. 52 din 2 iunie 2020, § 22). Statului i se recunoaște prerogativa de a institui și percepe taxe și contribuții obligatorii care ar putea afecta dreptul de proprietate (a se vedea, *mutatis mutandis*, *Gasus Dosier - und Fordertehchnik GmbH v. Țările de Jos*, 23 februarie 1995, § 59). Legislativul beneficiază de o marjă discreționară atunci când sunt în discuție măsurile generale de strategie economică sau socială, precum și elaborarea și implementarea politicilor în domeniul impozitării. Datorită cunoașterii directe a societății și a nevoilor sale, legislatorul este, în principiu, mai bine plasat decât Curtea pentru a decide ce este „în interesul public”.

¹ <https://www.parlament.md/LegislationDocument.aspx?Id=7c83812e-d8dc-4927-af34-d760b14739db>

Astfel, îi revine în primul rând legislativului să decidă asupra tipului de taxe sau de contribuții financiare care trebuie percepute (a se vedea, *mutatis mutandis*, *Di Belmonte v. Italia*, 16 martie 2010, § 40; *Azienda Agricola Silverfunghi S.A.S. și alții v. Italia*, 24 iunie 2014, § 102-103) [DCC nr. 68 din 18 mai 2021, §§ 18-19].

33. În jurisprudența sa, Curtea Europeană a menționat că, deși articolul 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție nu stabilește, în mod expres, obligații procedurale, dreptul național trebuie să-i ofere persoanei posibilitatea de a-și prezenta cazul în fața unei autorități competente să se pronunțe în privința măsurii care îi afectează dreptul de proprietate (a se vedea *Vrzić v. Croația*, 12 iulie 2016, § 110). Sub acest aspect, Curtea Europeană a reținut că articolul 1 al Protocolului nr. 1 la Convenție obligă statele contractante să instituie proceduri judiciare care implică garanții procedurale suficiente și care le permit, prin urmare, tribunalelor naționale să hotărască în mod efectiv și corect cu privire la orice litigii privind dreptul de proprietate dintre indivizi sau dintre indivizi și stat (a se vedea *Zagrebačka banka d.d. v. Croația*, 12 decembrie 2013, § 267; *Plechawow v. Polonia*, 7 iulie 2009, § 100).

34. Curtea constată că astfel de exigențe sunt prevăzute în dreptul național și ele sunt apte, la modul abstract, să protejeze dreptul de proprietate invocat de S.C. „Avia Invest” S.R.L. Astfel, din punctul de vedere al Constituției, este esențial ca legea să conțină garanții procesuale suficiente care să-i ofere persoanei posibilitatea rezonabilă de a-și prezenta cauza în fața autorităților competente astfel, încât să permită contestarea efectivă a măsurilor care îi afectează dreptul de proprietate (a se vedea DCC nr. 78 din 2 iulie 2020, § 36).

35. Curtea reține că criticile de neconstituționalitate a prevederilor contestate sunt raportate la prevederile contractului de concesiune (a se vedea § 3 *supra*). Autorul sesizării menționează articolul 32 din contract, care prevede posibilitatea renegocierii contractului în cazul în care, ca urmare a modificărilor legislative, concesionarul suferă o mărire a costurilor sau o reducere în veniturile după decontul impozitelor sau altor obligații financiare, a cărui ansamblu al tuturor efectelor financiare depășește 1 000 000 de lei, în orice an financiar. În acest sens, Curtea reține că atât articolul 16 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 534 din 13 iulie 1995 cu privire la concesiuni (în vigoare la data încheierii contractului), cât și articolul 43 din Legea nr. 121 din 5 iulie 2018 cu privire la concesiunile de lucrări și concesiunile de servicii prevede dreptul concesionarului de a contesta în instanța de contencios administrativ eventualele acțiuni/inacțiuni care îi încălcă drepturile.

36. Prin urmare, S.C. „Avia Invest” S.R.L. beneficiază de un remediu efectiv, dispunând de garanții procedurale suficiente pentru a-și revendica drepturile pretins a fi încălcate care decurg din contractul de concesiune a activelor aflate în gestiunea Î.S. „Aeroportul Internațional Chișinău” și a terenului aferent acestora nr. 4/03.

37. Având în vedere cele menționate, Curtea notează că îi revine instanței de judecată să soluționeze litigiile fundamentate privind pretinsele încălcări ale drepturilor și obligațiilor care decurg dintr-un contract. Curtea nu este competentă să judece pretinsa neconformitate a unei legi cu un contract.

38. Cu privire la criticile aduse de autorul sesizării referitoare la deficiențele procedurii de adoptare a prevederilor contestate, Curtea reține că

competența sa în materia controlului constituționalității procedurii parlamentare este limitată, dat fiind caracterul suveran al Parlamentului în materia legiferării. În acest domeniu, Curtea trebuie să manifeste deferență judiciară față de rolul Parlamentului de legislator autonom. Curtea poate verifica constituționalitatea unei legi sub aspectul procedural doar dacă la adoptarea ei Parlamentul a afectat vreun element esențial al procesului de legiferare, care rezultă expres din Constituție sau care poate fi clar dedus dintr-un principiu constituțional (HCC nr. 14 din 27 aprilie 2021, § 54).

39. Curtea reține că argumentele autorului în această privință se referă la procedurile care decurg din Legea cu privire la actele normative nr. 100 din 22 decembrie 2017 și nu din normele constituționale. Prin urmare, Curtea reține că autorul nu a demonstrat că a fost afectat vreun element esențial al procesului de legiferare, care rezultă expres din Constituție sau care poate fi clar dedus dintr-un principiu constituțional.

40. În consecință, în baza celor menționate *supra*, Curtea constată că sesizarea privind excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă și nu poate fi acceptată pentru examinare în fond.

Din aceste motive, în baza articolelor 135 alin. (1) literele a) și g), 140 alin. (2) din Constituție, 26 alin. (1) din Legea cu privire la Curtea Constituțională, 61 alin. (3) și 64 din Codul jurisdicției constituționale, Curtea Constituțională

DECIDE:

1. *Se declară inadmisibilă* sesizarea privind excepția de neconstituționalitate a articolului 4 alin. (1) lit. b) și alin. (2) lit. b) din Legea Fondului de susținere a populației nr. 827 din 18 februarie 2000, ridicată de S.C. „Avia Invest” S.R.L., parte în dosarul nr. 3-1713/2020, pendinte la Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani.

2. Prezenta decizie este definitivă, nu poate fi supusă niciunei căi de atac, intră în vigoare la data adoptării și se publică în Monitorul Oficial al Republicii Moldova.

Președinte

Domnica MANOLE

Chișinău, 31 martie 2022

DCC nr. 43

Dosarul nr. 31g/2021